

[Thoft]

deskattelovens ikrafttræden i 1969, når det har været praktisk muligt i 15 år, så må hr. Arentoft begrunde, hvorfor det ikke er praktisk muligt i det 16. år.

Jeg ved godt, at ligningsmyndighederne har fået mange henvendelser, det er sandt nok, men årsagen til, at ligningsmyndighederne har fået de mange henvendelser, har jo netop været, at man i standardudskrivningsgrundlaget for forskudsopgørelserne for det efterfølgende år bevidst har forhøjet indkomsterne for meget og bevidst har fastfrosset fradragene. Det er jo netop, fordi skattevæsenet bevidst har skudt over målet, at vi oplever den stigende strøm af krav om at få overskydende skat tilbage. Det er i praksis muligt, hr. Arentoft, ligesom det var det i 1984 og i 1983 osv.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg har sjældent hørt så lang en tale fra hr. Thoft, som jeg har hørt i dag, og jeg synes lige, vi skal komme ned på jorden igen.

Hr. Thoft taler for, at borgerne skal få de penge, der tilkommer dem, 3 à 4 uger tidligere, end der står i loven, og det synes jeg altså ikke er alle de kræfter værd, navnlig i betragtning af, at det offentlige for de 4 uger betaler 4 pct. skattefrit, hvilket jo er en ganske god rente.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Skatteministeren vildleder folkettinget. Der er ikke tale om, at man får pengene 3-4 uger tidligere. Der står i kildeskattelovens § 55, at man har krav på at få udbetalt pengene straks, og straks er jo selvfølgelig ikke i løbet af 3 måneder. Straks har i praksis været den tid, det har taget at køre sådan et EDB-program, og det har i praksis taget 4, maksimalt 5 uger, at få sine penge udbetalt, fra man har indleveret begæringen. Så der er ikke tale om, at man får dem 3 à 4 uger tidligere; der er tale om, at man får dem 3 à 4 måneder tidligere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov.

Af Hans Hækkerup (S) m.fl.
(Fremsat 22/1 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Lovforslaget går ud på, at strafferammen i straffelovens § 110 c skal forhøjes, sådan at overtrædelse af bestemmelser, som er givet til gennemførelse af Danmarks forpligtelser som medlem af FN, skal kunne straffes med helt op til 6 års fængsel. I dag går strafferammen op til 3 års fængsel, og forslaget fra socialdemokratiet indebærer således en fordobling af strafmaksimum.

Forslagsstillerne fremhæver i bemærkningerne, at domme for våbensmugling set i forhold til andre straffelovsovertrædelser bør være udtryk for en sådan strengthed, at respekten for beslutninger i FN's sikkerhedsråd ikke undergraves, og at der ikke i udlandet skabes tvivl om, at vi herhjemme anser sådanne våbensmuglinger for overordentlig alvorlige forbrydelser.

Jeg tror ikke, at der er nogen her i folkettinget, der kan være uenige i denne generelle opfattelse. Det er jeg heller ikke, og jeg mener i øvrigt, at det forholder sig sådan i dag, at Danmark også i forholdet til alle andre lande viser en stærk vilje til at forfølge sager af den karakter.

Men med bemærkningen om, at vi altså er enige om, at FN's sikkerhedsråds bestemmelser og lovgivningen her i landet selvfølgelig skal overholdes, og at vi skal forfølge sagerne, har man jo ikke dermed sagt, at man kan